

кръстени. Крумъ оставялъ тына заселници да си дръжатъ християнскѣ-тѣ вѣрѣ. Християнство-то, което ся-было подавило въ Мизия отъ Българско-то завоевание, изникнало пакъ въ Българскѣ-тѣ земѣ. Нъ Крумовъ сынъ (Омортагъ), былъ много лютъ. Той, като гядалъ, че Българе-ти малко по малко ставатъ християне, разнадо-салъ-ся, та прѣдалъ на мѣченическѣ смръть владѣтика Мануила, когото прѣселилъ Крумъ отъ Одринъ. Съ него заедно изгинѣли и другы много християне. Нъ сѣмя отъ християнство тукъ вече было по-сѣено.

Слѣдъ Пресеяма на българскый прѣстолъ сѣд-налъ сынъ му *Борисъ*, които ся-викалъ и *Ради-вой*. На негово вѣмя имало у царевы ты дворове нѣкой-си Тодоръ Куфаръ, когото Българе-ти бѣли заробили нѣкога-си. Византийска-та царица Теодора залѣгнѣла, та ослободила Куфариа, и, за размѣнъ, врънѣла на Българинъ (844 г.) Борисовѣ-тѣ сестрѣ, коѣто Византийци-ти бѣли заробили, оште кога бѣла дѣтя. Борисова-та сестра бѣла въспитана у царевы-ты дворове въ Цариградъ и тамъ ся-просвѣтила съ християнство и ся-изучила книгѣ. Нейно-то християнско имя было Теодора. Тя около 860 год. ся-заврънѣла въ Българинъ и залѣгнѣла да склони брата си да стане християнинъ. Съ неѣ заедно дошълъ и Методий, а слѣдъ него и Кирилъ. Два-та брата, съ помошть-тѣ на Борисовѣ-тѣ сестрѣ, сполучили много. Тии съ проповѣдванье-то на евангелие-то, съ богуслужение-то и съ Свяштенно-то Писание на народный българскый языкъ обрънѣли много свѣтъ въ християнскѣ вѣрѣ. Самъ Борисъ гядалъ съ добро око на християнскы-ты